

నారాయణుని బోధనమ్మి యుండిన చాలు
 సాను వేదము మరు చదివినట్లై
 నారాయణుని వాక్కు నమ్మి యుండిన చాలు
 ఇల యజాచ్యేకుంబు నుడివినట్లై
 నారాయణుని వాక్కు నమ్మి సేవించిన
 పుడమి ఋగ్వేదము నుడివినట్లై
 నారాయణుని బోధ నమ్మి యుండిన చాలు
 సకల శాస్త్రములన్ని చదివినట్లై
 వాదమేల యజాచ్యేదమిదియే చూడ
 వాదమేల అధర్వణవేదమిదియే
 యుష్ట భావాలు మనిలోన జాలగి యున్న
 నిష్టలంబుగ బుడ్డిని నిలుపు కొన్న
 ఇంత కన్నను కిదరాత్రి పొమ్మ కలదు?

అక్షరార్థములారా!

దివ్యదేవతానికే వృత్తిపదికము అట్లు. కరరము అట్లుకు క్షేత్రము. శాంఘిక దేవతము అన్యైశ్చక
 మనుగముగా వుండాది. కానీ యానాటి మానవుడు దేహమనే పోతైక సత్యముగా విశ్వసించుట చేత అట్లు
 ప్రాచీన కాలముననున్న పుస్తకము. వ్యక్తి యొక్క పరిణామమునకు శాంఘిక పరిణామమునకు మూలము, అభి
 ప్రాయము కన్నెత్తవచ్చును. ఈ క్షేత్రార్థమునకు ప్రతి జియము సమాచారము. ఇట్టి స్థానమునుండి మానవుడు ప్రవర్తిం
 తున్న అహంకార ప్రమేయము లేక మానవుడు తన కర్తవ్యము నిర్వహించగలడు. కనుక మానవుని యొక్క ప్రాణ
 ప్రాయము కన్నెత్తవచ్చును.

ధర్మమనగా సమాచారమునుండి వెలువడిన అక్షరార్థమునకు ప్రాచీనమే. అక్షరార్థమనే పదము
 ప్రాచీనమే అక్షరార్థము. శివుడన్నను, కంకరుడన్నను శుభప్రదమని అర్థము. కం అనే పదమునకు బా
 ఠానని అర్థము. కం అనగా కలిగించువాడు. కంకరుడనగా బాధానందము కలిగించువాడని అర్థము.
 అక్షరార్థమునను వారలకు, తనను ఆ రోజున వారలకు బాధానందమును, సుఖమును చేకూర్చునటువంటి

శ్రీమద్వివేకానందాచార్యులు: శివుని యొక్క స్వరూపమునందు సృష్టి యొక్క రహస్యము సృష్టమవుతుంది. తలపై నున్న నెల
 తలమీద కైతవ్వమునకు, తలపై నున్న గంగ ప్రాణాధారమునకు, శివుని దేహమున నున్న పాములు ప్రాణకో
 యొక్క కుటుంబం. తాను వున్నది వెండికాండ. దీని ఆప్తమిత్తుడు ధనాధిపతి యైన కు బోరుడు. ఇన్ని కుండి
 తలపై నున్న ఆది చిక్కకుడుగా మారటానికే కారణమేమి? ధన కనక వస్తు వాహనములు దివ్యత్వమునకు
 ముగించుకొంటే సజ్జను జగత్తుకు చాలా నిమిత్తమై తాను యీ తిథిమగా సర్వమును క్షణించాడు.
 తలపై నున్న శివుడు సదానందుడుగా, కేదానందుడుగా మారాడు.

భగవంతునకు మరొకపేరు కలదు. ఈ ప్రేమ తత్వమును సరిగా గుర్తించినప్పుడు జగత్తుం
 దు విష్వరూపము ధరించినదన విషయము అర్థము కాగలదు. ఆపేరే సాంబశివుడు. సా-అనగా ఆప్త
 తలపై నున్న అంబ-అనగా జగత్తు, ఈశ్వరుడు అనగా పురుషుడు. ప్రకృతి పురుషుల దివ్యమైన సంబంధ బాంధ
 వ్యము ఈశ్వరత్వము. సాంబశివుడను పదమునకు అర్థశాస్త్రముడని మరొక అర్థము. ప్రకృతి అంతయు భగవంతుని
 అంబ అనగా భగవంతు. ప్రకృతి కైతవ్వము వృద్ధిమైనది కాదు. అవంతార పరమైనప్పుడు విచ్ఛేదంగా మారుతుంది.
 అంబ అనగా నప్పుడు సుర్మతంగా రూపొందుతుంది.

ఈశ్వరునకు మరొకపేరు కలదు. యోగశిష్య అని. ఆకాశమే అతని యొక్క నీలాలగా, దిక్క
 విస్తారముగా కలిగినవాడు కనుక దిగంబరుడని మరొకపేరు. మంచాననుడని మరొకపేరు కలదు.
 అంబ పుష్టి, జలము, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశము అనే పంచ భూతములను పంచమాములుగా ధరించిన
 అంబ 2వది భూత వాధు డని మరొక పేరు. భూతమనగా సృష్టి. సృష్టించ బడిన ప్రతి ప్రాణికే యితను అది
 అంబ అనగా సృష్టి అంతయు ఈశ్వరునియందే ప్రతి యింటి స్తు న్నది.

శుభంకరుడని మరొక పేరు. అనగా ఎల్లప్పుడు శుభముగనే వుండేవాడు. లోకమూల
 మూర్తులు, దేవతలు, అవంతార పురుషులు దేహమును ధరించుట చేత దేహము యేనాటికైనను అశుభంగా
 మారుతుంది. కనుకనే అశుభమైన దేహమును ధరించినవారు శ్రీ అని తమపేరు ముందు వుంచుకుంటారు.
 శ్రీ అను అశుభమైనది కనుక శ్రీ అనే శుభమును ముందుంచు కుంటారు. శ్రీరాముడు, శ్రీకృష్ణుడు, శ్రీగణ
 ేశుడు, శ్రీవంకటేశ శుభంకరమైన శ్రీ పదమును వ్యవయోగపె డుతున్నారు. కానీ ఈశ్వరుడు నిరంతరము
 శుభంకరుడే కనుక అతని పేరు ముందు శ్రీ అక్కర లేదు. శివుడుంటారే గానీ శ్రీశివుడనరు. శంకరుడంటే
 ముందే శ్రీశంకరుడనరు. అదే విధముగా శ్రీ ఈశ్వరుడని అనరు. అతని కో కల్పితమొలైన శుభములక్కర
 లేదు కానీ శుభంకరుడు. సర్వ శుభములను, సర్వ సుఖములను, సర్వైశ్వర్యములను అందించిన వాడే
 శుభంకరుడు ఈశ్వరుడని పేరు.

షష్ఠి నుండి షష్ఠీ పుడుతుంది. యుగము నుండి యుగమే పుడుతుంది. పశువునుండి

... కర్మింద్రియ పంచకము, జ్ఞానేంద్రియ పంచకము, మనస్సు కలసి ఏదకొండు రుద్దాలు. ఈ జ్ఞానానుభవము, గంభాదులు, కర్మింద్రియములు చేరి యీ ఏదకొండుంటిని సాధ్యమైన లతవరకు అదుపులో వుండజూడజేయుటయే ప్రయత్నము చేయాలి.

పునః కాలమునుండి యింద్రియ నిగ్రహమునకై అనేక మంది ద్వానము చేసి, యింద్రియనిగ్రహము చేయక కిచ్చవచ్చును వారిద గలుగారు. ఇంద్రియనిగ్రహము గొఱించుచున్న తపస్కుకొవల్లనే భగవంతుని దేవుని సత్త్వ ప్రపంచానికి బాటుతూ వచ్చారు. మొదటి స్త్రీకరైన త్రగంట్ చెప్పాడు. 'వేదా ప్రాశస్త్యం, ఆదిత్యవర్ణం తమనః పరస్తాః! తపస్సును ఆచరించి, భగవంతుని సుత్రింక 'జీవిత్రేమన్' వాస్తవము భగవంతుని చూడాలము. ఎక్కడ? మనలో వున్న బకటి, అజ్ఞానము ఆవలనున్న ఏదమా అది చూడాలము. సర్వత్ర వున్నాడు భగవంతుడు. నారాయణు డన్నను, శివుడున్నను బోధము భావించరాదు. అన్నిచోట్ల చెప్పాడు.

ఎద్దనెక్కిన గెద్దనెక్కిన యిద్దరు ఒకటే ఏ నరుడా!

అంగఅంగ శివఅంగఅంగయని రంగని మరుమను జే నరుడా!

నెద్దనెక్కిన యిద్దరు ఒకటే అన్న సత్త్వ సుత్రింకాలి. నవే వున్నాత్రు ఒకసారి ప్రాణిల ఎక్కవచ్చు. అది చచ్చు ఎక్కవచ్చు. ఒకసారి కారు ఎక్కవచ్చు. ఒకసారి రైలు ఎక్కవచ్చు. రథములు మారి నాయిగాన నమి అయి కదా! అది విభవగాన భగవంతుడు అందరివృద్ధయములనే రథములు ఎక్కవూ ముంటాడు. అతని ప్రాణిలనే బోధమును భావించరాదు. ఇట్టి భగవంతుని యెరిఱగా సాధించాలి అని అన్నమాటార్థులు అన్నిచోట్లగా బిడ్డను పట్టాడు. అబ్బిషేకము చేయవలెనని చాసు ఆంకూడు. నదులన్నీ తిరిగి నాడుననే అబ్బిషేకం జలము కను పించలేదు. ఎక్కడు వాయి చూచినా యెడ ఒక అనుద్ధము కనుపిస్తుంది. అది అన్నమాట దగ్గరకు వచ్చాడు.

గంగ తర్కము లేసుకొచ్చి అంగపూజలు చేసమంటే
గంగలోని బేసకప్పలు ఎంగిలంటున్నాయి అంగా
ఎమిసేతురా అంగా ఏమి సేతురా!

... అందులోని బేసలు మా ఎంగిలి ఎంగిలి అంటున్నాయి. ఎంగిలి తగలకుండా శివునికి వెళ్ళే అంగ... ఏ అంగా! నాస్థుకయమము కరగించి, పరిశోపము చేత నేను తపించి, నా యొక్క సర్వభావము... ఆ ప్రేమ రసముచేత తన్నెయిట్టుడనై, పుత్తుడనై, ఉన్నట్టుడనై కంటి భారలు కెత్తి... అంటే భారలే నను పరిశుద్ధమైన జలము అని విన్నవించాడు. ప్రేమ రసముతో కూడిన సేత్రభారల... భగవంతుని అభిషేకము చేయాలి. అని విన్నవించాడు.

భూమి సూర్యుని చుట్టూ
 జెనులు ధనము చుట్టూ
 గిరిగిరా తిరుగుతుంటారయో. ||వివం||
 అంగ అంగా యంచు రంగ పూజలు చేసి
 డొంగ సాధన మీరు చేస్తారయో
 స్వాధ్యక్షుడై కౌత్తి మర్త్యాదలొకింటి
 ఘోర శిక్షలు మీరు చేస్తారయో ||వివం||
 కలిమి కలిగిన నాడు కప్పగంతులు వెసి
 కలిమి లేకున్న దూర జంతు తారయో
 గొప్పను వాచారు గోవింద లిడతారు
 డొబులు దుంబాలు మానండయో. ||వివం||
 సర్వజ్ఞా తమలందు సర్వేశ్వరుని
 సమమంగా మీరు చూడండయో
 స దయ వ్యవయముతోడ సర్వజీవులయందు
 సాయిరాముని మీరు చూడండయో ||వివం||

శివ శివ శివ శివయనరాదా జీవా
 జేంతరెల్ల జాపుకొని మనరాదా
 శివసాయాకుని గనరాదా జీవా
 సువివేకింబును గానరాదా జీవా
 శివపెత్తి జగమంత తిరిగెవు
 దిచిత్తమా! నోకెంత నిస్సలేదే.
 తవని సుఖంబుల కల్లాడెడి
 నోరావలకి మిగిలేదది యేది? ||శివ||
 ప్రాణ్ణు వాకె యూరివారి సుద్దులన్న
 పురు సిద్ధమాదురే కడు శ్రద్ధతోడ
 ముద్దు ముద్దుగాను సాయిమంచుటలు చెప్పువపు
 డాల్చిక నుండరే చెవులారా! ||శివ||

పనిమూల సినీమాలు పలుమూరు

మారు చని చని కనినను తనివిబోడె

క్షణమను దైవ సన్నిధిలో నిల్వగ

కనులార! కడు కష్టమాగా? ||శివ||

అనినతి లోత మాటలందుతో

నీవనుటకు గొరవ మధ్యమగా

నవనీత చోరుని నామవం బల్కాట

నాల్క! అవమానంబగునా? ||శివ||

పనిలేని కునకలయవలె నీవు

పరుగిడి వగలించి తిరిగెవు

క్షణమను సప్తంగతిలో నిల్వగ

సాక్షమగాదా చరణమలారా! ||శివ||

ఇచ్చవచ్చు చెడ్డ పను తెల్లసెయ

ఆ ఈక్షరుండు మిమ్మిప్పుడియించినాడా

తెచ్చునాని చేతులార! తెచ్చియింకపైక మీరు

జెచ్చెరను వారిపూజ సెయరాకె. ||శివ||

పాటలు పాడిన ఫలమేమి?

మంచి మాటలు వేర్చిన మహిమేమి?

సూతిగ పెద్దల కుటనె హంస

సుఖమేల మోలను జూతువుగా ||శివ||

సులవుగ డొరికిన సుందర సాయిని

చులకన జేయగ జూతువుగా

పలుకాళ్ళులకే పడిపడి పైళ్ళిన

భయ భక్తులతో బ్రతుకుదువా? ||శివ||